

BEDACȚIA
strada Aulich Nr. 1
ABONAMENTUL
Anstro-Ungaria:
an 20 cor. pe 1/2
10 cor.; pe 1/4 de an
or.; pe 1 lună 2 cor.
de Duminecă pe an
4 coroane. —
entru România și
trălăutate pe an:
40 franci.
inscripție nu se napolază

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Aulich Nr. 1
INSERTIUNILE:
de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicație.
Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.
Serisori nefracate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Chestiunea națională.

(Articol final).

După ce acest efect a fost pro-
m în Transilvania mijlocul „tră-
el“ a fost menținut și folosit tot
armă de partid, însă de aci în-
o nu în contra noastră, ci în contra
titidului național-liberal din regat.
este treaba noastră să ne ame-
căm în luptele interne ale parti-
or politice din România. Din acea-
causă nu vom urmări diferitele
e, prin care au trecut „trădările“,
prind firul acolo, când o institu-
e de cultură, școalele noastre din
șov, trebuiau să servească de
ooc potrivit pentru hrănirea cam-
iei de trădare.

Precum este în de-obște cunos-
e, aceste școli românești sunt în-
ate din contribuții particulare.
ntu a le asigura caracterul na-
al, ele au fost date de întemeie-
lor în îngrijirea și în admini-
strarea bisericii ortodoxe din Tran-
ania. În deosebi primise biserica
Nicolae din Brașov sarcina mai
a pentru întreținerea școalelor.
osidiile, cu cari a fost înzestrată
astă biserica din vechime de că-
Domnitorii țării românești își aflau
el o vrednică și potrivită alocare
a dotarea școalelor. Guvernul ro-
n se și grăbise a preschimba di-
teile donațiuni domnești de odi-
ară într-o rentă anuală, care se
sa în casa bisericii. Primirea ren-
a fost însă oprită de guvernul
guresc, care nu credea compatibil
politica sa de maghiarizare, ca
alele românești din Ungaria să fie
iginate de statul român. Bărbații
i se aflau pe atunci în fruntea
ministrațiunii școalelor din Brașov,
u frunții comerțului de acolo,
neni cu averi, cu minți și devo-
tinelui obște. Ei au știut să
ingă greutățile, care le întâmpina
ta rentei, au lucrat în tăcere și
l școalele românești n'au suferit,
l administrația lor n'a ajuns în
lict cu guvernul unguresc.

Pecând, la 1889, guvernul ro-
n căuta prin Transilvania după
nent vrednic de spriginul său, a
nit că administratorii școalelor din
șov sunt și ei „Brătienști și Stur-
ști“, și astfel s'a întâmplat ca nu
mirea, ci de astă dată plățile ren-
să întâmpine oare-care greutăți.
ntu-ca să nu sufere interesele
alelor, d-nii Diamandi Manole și
ișă Pop s'au retras din Eforia
alelor și pe plan se ivește — Pă-
tele Voina, căruia 'i-s'a deschis
mai decât ușa cabinetului român.
est tiner preot nu era din ceata
chie a comercianților, ci un fiu al
pulației mahalalelor Brașovului. El
bucura și de înalta considerație a
tropolitanului dela Sibiu, Miron R-
nol. Părintele Voina avea ambi-
nea nu numai să facă ceva pentru
alele din Brașov, dar să se și afle
le ce a făcut și să fie admirat și
laudat de amicii săi în mod șgo-
tos pentru hărnicia sa. Când pă-
tele se întorcea dela București,

piața Brașovului avea deliciul să pri-
vească în buzunarele pline ale cu-
cerniciei sale și să se minuneze de
succesele ce le obținuse, ear părin-
telui îi rîdea inima. Se înțelege de
sine că după un timp oare-care gu-
vernul unguresc a trebuit să afle și
el despre marea veselie din Brașov,
și a luat măsuri, ca să nu mai fie
tras pe sfoară. Era alt-cum atât în
interesul școalelor din Brașov, cât și
în interesul statului român, ca afa-
cerea rentei să fie regulată într'un
mod oare-care și să se înlăture pri-
mejdia conflictelor între administrația
școalelor din Brașov și guvernul un-
guresc de o parte, și între guvernul
român și guvernul unguresc de altă
parte. Căci conflictul provocat nu se
putea termina decât cu închiderea
școalelor din Brașov prin guvernul
unguresc. S'a satisfăcut deci unui in-
teres general român, când guvernul
român a deschis cu succes, la 1896,
negocierii cu guvernul austro-ungar
cu scop de a da o soluțiune pe cale
diplomatică chestiunii rentei școalelor
din Brașov. Este cu neputință ca par-
tidul conservator, care pe atunci era
în opoziție, să fie adversar unei ase-
menea soluțiuni; nu poate fi, fiind-că
guvernul român actual, format de
acest partid, se ocupă tocmai cu în-
deplinirea ei. Cum dar s'a putut
lega și de această chestiune „trăda-
rea“? Cine sunt cei nemulțumiți cu
modul acestei soluțiuni? Unul din cei
nemulțumiți este fără îndoială părin-
tele Voina. Pentru ca să se poată
aprecia nemulțumirea aceasta în toată
adâncimea sa, vom cita vr'o câteva
date. Dela 6 Septembrie 1891 până
la 8 Iunie 1895, adică într'un răs-
timp de trei ani și opt luni, părintele
Voina a primit, ei singur, din casele
statului român, frumoasa sumișoară
de peste o jumătate milion lei. Unde
s'au vărsat acești bani și pentru cari
scopuri s'au folosit? Întrebarea acea-
sta a rămas și rămâne deschisă,
fiind-că părintele Voina n'a fost obligat
să dea nimenui socoteală ce a făcut
cu ei. În toamna anului 1895 părin-
tele Voina, venind la București, gă-
sește ușa cabinetului ministerial în-
chisă; toate încercările pentru a i-se
deschide rămân zadarnice. Cum, adică
d-sa, care în decurs de trei ani a
manipulat mai bine de o jumătate de
milion lei fără nici o socoteală pu-
blică, de aici încolo să nu mai pri-
mească nici un ban? Nu nemulțumit,
ci înverșunat trebuie să fi fost pă-
rintele. Și dacă părintele Voina a
fost înverșunat, în ce stare sufle-
tească se va fi găsit șeful său, Me-
tropolitanul dela Sibiu?

Nu mai planuri negre de răs-
bunare contra ministrului român, care
pusese lăcate la casele statului,
putea să rezulte din aceste ne-
mulțumiri și înverșunări personale.
Dacă maghiarul Jancsó Benedek a
dat concursul seu metropolitanului Miron
la realizarea răsbunărilor sale, nu va
prinde mirarea pe nimeni, căci se
impacă totdeauna cu interesele unei
politici maghiare șoviniste a slabi
pozițiunea guvernului român. Pro-
tectorii de la București ai metro-
politului Miron n'au putut să reziste

ispitei a folosi memoriul lui Jancsó
Benedek drept un act al guvernului
unguresc și informațiunile pasionate
ale părintelui Voina drept vederile
Românilor din Transilvania pentru-ca
să aranjeze o nouă campanie de
„trădare“ contra adversarilor lor po-
litici.

Este cert, că găsind părintele
Voina în toamna anului 1895 la
guvernul român aceeași dârnicie ca
în anul 1894, nici Jancsó Benedek
nu apărea pe plan, nici „trădare“,
nici „trădător“ nu erau. S'au dacă
la 1891 părintele Voina ar fi găsit
la București tot ușile închise pentru
D-sa ca și mai înainte, nu numai că
n'ar fi fost „trădare“ și „trădător“,
ci școalele românești de la Brașov
nu puteau ajunge în situațiunea pri-
mejioasă pentru ele de a fi obiectul
unor discuțiuni politice, iritante și
șgomotoase. Treizeci și șapte de
ani au viețuit până la 1891 școale
românești din Brașov. În acești 37
ani s'au schimbat de atâtea ori gu-
vernele române și partidele politice
din regat, și nu s'a produs în girul
acestei chestiuni nici un conflict. A
trebuit să se caute și să se găsească
părintele Voina pentru ca să se în-
tâmpine ceea ce nu s'a întâmplat în
decursul celor 37 ani trecuți.

Tot așa de cert este, că dacă
guvernul român n'ar fi sporit de la
anul 1889 încoace până la 1895
fondurile cari s'au trimis în Tran-
silvania în mod atât de bogat, nu se
puteau produce perturbațiunile, cari
s'au produs în șirurile luptătorilor
noștri.

Este trist, foarte trist, că trebuie
să ajungem la asemenea concluziuni.
Însă nu se poate să ni le ascundem,
fiind-că cu toții avem să tragem în-
vățături pentru viitor din experi-
ențele trecutului. Chestiunea națio-
nală a dispărut astăzi de la ordinea
zilei, dar ea nu este moartă. Ea va
trebui să se ivească earăși și cu atât
mai curând, cu cât se va accentua
mai tare în Ungaria politica de ma-
ghiarizare. Să ne ferim deci pentru
viitor de greșelile trecutului.

Vom fi având noi Români din
Transilvania multe și mari nevoi
bănești, mai ales în ceea-ce privește
bisericele și școalele noastre. Suntem
șeraci de nu putem fi mai șeraci. Pe
alocurea casa lui Dumnezeu este
construită din nuele sau bărne în-
velite cu paie; preoții noștri trebuie
în mare parte să prindă de coarneau
plugului, pentru ca să-și câștige
hrana de toate zilele; sarcina ridi-
cării și întreținerii școalei naționale
zace întreagă numai pe umerii țera-
nului român, care trebuie să muncea-
scă nu numai pentru sine și familia
sa, ci și pentru birurile grele ale
statului, ale județului și ale comunei.
Dar cu toate acestea, vom trebui în
viitor să refuzăm ajutoare cu desti-
națiunea pentru școale și biserici,
cari se folosesc pentru scopuri a ne
divisa și a ne slăbi politicește.
Stimăm și iubim pe fratele nostru
mai mare, mai puternic și mai bogat.
Privim cu mândrie la țeara lui fru-
moasă și admirăm pe fiul lui eroi.

Nu este cu dreptate ca noi să fim
pedepsiți și loviți în interesele noa-
stre cele mai sfinte din cauză că
venerăm ca pe frunța-ul acestor fi
eroi pe un Ioan Brătianu, mare și
nemuritor în faptele sale pentru în-
treg neamul românesc. Noi șeracii
și asupriții vom răbda șerăcia și pe-
deapsa nedreaptă, dar' nu vom putea
să ne schimbăm gândul nostru, nu
vom putea să ne încovoieim spinarea
înaintea celui ce ne trage bice, sau
de dragul unor ajutoare bănești foarte
problematică. Ci mai ales vom trebui
să stăm drepti, vom trebui să ne
păstrăm rostul luptelor noastre po-
litice, vom trebui să respingem de la
noi ori ce ispite și încercări a ne
divisa în fracțiuni, cari la noi n'au
nici o rațiune a fi.

Luptele noastre din acești zece
ani din urmă vor fi un izvor nesecat
de învățături în această privință, mai
ales pentru noi cei șeraci și asupriți.

Eugen Brode.

Fostul ministru a latere se duce.
Foaia oficială publică decretul împărătesc,
prin care fostul ministru a latere, contele
Széchenyi Manó, este absolvat de la con-
ducerea acestui minister și cu conducerea
mai departe a acestui portofoliu se în-
sărcinează ministrul-president Széll Kálmán.

Situația în Austria. În timpul din
urmă înțelegerea între guvern și între
partide a ajuns la atâtea, că guvernul și-a
putut asigura o majoritate pentru trecerea
prin parlament a proiectului despre legea
recruțiilor. Aceasta s'a putut așa fel, că
în fața acestui proiect Cehii au intrat la
o învoială cu partidele majorității. După
votarea acestui proiect de lege însă —
așa se vestește din Viena — Cehii ear'
vor porni cea mai strajnică opoziție.

DIN ROMANIA

Arta bisericăscă română la expoziția
din Paris. Ca obiect de artă bisericăscă
modernă, ministerul cultelor din România
va trimite la expoziția din Paris un epitaful
reprezentând plângerea Maicii Domnului în
momentul când Domnul Iisus Christos avea să
fie așezat în mormânt, în preajma sa pe
ucenicii Iosif și Nicodem. Epitaful a costat
20 000 lei și este lucrat în fir și mătasă.
Acest obiect de artă, a cărui lungime e de
2 1/2 m., pe 2 m. lățime, a fost prezentat
zilele trecute M. S. Reginei Elisabeta, care
văzându-l, a binevoit să-și manifesteze via
sa mulțumire despre modul cum a fost
executat și a exprimat regala sa dorință,
ca el să fie expus câteva timp în una din
sălile Ateneului, pentru-ca și publicul ro-
mân să aibă prilegiul de a admira acest
obiect de artă. În urma ncestora, ministe-
rul cultelor a dispus ca epitaful să fie
așezat în sala pinacotecei dela Ateneu
pentru scurt timp, în care sala publicul
poate acum să-l admire, în schimbul unei
mici intrări de 50 bani, care se încasează
în folosul Policlinicii Elisabeta de sub pa-
tronagiul M. S. Reginei.

Damele Române la jubileul lui Gu-
bernatis La vitrina „Independenței Ro-
mâne“, pe calea Victoriei, se află expus,
pentru câteva zile, frumosul obiect de artă
pe care femeile române, din inițiativa d-nei
Smara Gheorghiu, îl vor oferi ilustrului

scriitor și filo-român Angelo de Gubernatis în ziua de 7 Aprilie, cu ocazia jubileului său de 60 ani de vârstă și 40 de ani muncă cu condeii. Statueta este de bronz cu pedestalu de marmură roșie și reprezintă „Gloria încoronând geniul”. Pe cununa de inmortale este legată o panglică tricoloră; pe o parte a ei scrie: „Femeile române. OmaŃiu”; iar pe cealaltă: „Jubileul lui Gubernatis, 7 Aprilie”.

Arta română la Madrid. Ilustrul pictor român, dl Grigorescu, a fost rugat de dl consul general al Spaniei să expună tablourile sale la expoziția artistilor în viață din Madrid din anul acesta. Eminentul artist a promis că va îndeplini dorința guvernului spaniol.

Reuniunea română de muzică din Sibiiu.

(O intimpinare).

Multe de toate s'au vorbit și s'au combinat decând s'a depărțat domnul Dima din Sibiiu, ba s'au și scris destule despre Reuniune.

S'a început cu un articol în „Telegraf”, s'a continuat cu altul în „Tribuna Poporului” și așa mai departe tot pe aceeași coardă: Că decând domnul Dima s'a dus, membrii Reuniunii sunt cuprinși de apatie; că ne putem aștepta azi, mâine la ruinarea totală a Reuniunii; că străinii așteaptă cu nerăbdare să audă concertul dat sub conducerea d-lui Timoteiu Popovici, etc. etc.

Un bărbat cu merite pe terenul musical cum e dl Dima, sunt deplin convins, că nu se bucură de astfel de reclame, ci ca Roșu în bun, idealist și artist mare numai ofensat se poate simți văzându și numele folosit în chip de uneltă, cu care să strice altora. Prin urmare la ce atâtă vorbă? Dl Dima s'a dus dela noi, am regretat aceea din inimă. Nouș însă, ca oameni maturi, nu ne este permis a ne vâeta într'una ca babele, ci umăr la umăr să ridicăm Reuniunea.

S'a zis că în cor sunt mulți, prea mulți membri necheamați și nepricepători în ale muzicii; ciuse e devină? Desigur nu dl Timoteiu Popovici, că nu d-sa i-a probat și primit, ci când a venit d sa i-a aflat deja în reuniune, ear apoi d sa ca om nou, n'a putut și nu i-a stat în putere să-i dea afară.

Că membrii sunt cuprinși de apatie, nu va fi chiar așa, cu toate că aceasta se afirmă din partea unei autorități — care ar fi în primul loc chemat, a împărți dragoste și blândete.

Că ce așteaptă străinii dela concertul nostru, nu ne împoartă, noi nu concertăm pentru gustul străinilor, și astfel cântând mai multe doine sau peste tot cântari cu caracter și de proveniență românească și fiind ei obicnuiți, ca programa concertelor

noastre să fie cel puțin jumătate străin, e prea posibil, că nu le va plăcea ceva curat românesc, dar zisa Românilor: Atâta rău!

Membri care a scris în „Tribuna Poporului” că azi, mâine ne putem aștepta la ruinarea totală a Reuniunii, și-a dat sigur un atestat de sărăcie de duh, că el o Reuniune, care îndată ce maestrul cu care a fost dedată, părăsindu-o acesta, s'ar clătina, și n'ar mai putea exista sub un alt conducător, ar însemna că n'a fost nici când bine organizată și că toți membrii ei nu plătesc nimic și dacă au prestat vreodată succese, aceea nu a fost meritul corului ci a maestrului.

Slabă Reuniune! Slabi membri am fi dacă nu ne am ști reculege, ci mânăți de patima unora, am neglijat Reuniunea.

Doar nu ne va părăsi Dumnezeu chiar de tot, să nu mai fie în noi voința și curajul pentru înaintarea și prosperarea acestei Reuniuni?! Nu, vom arăta, că noi nu ne vom lăsa, Dumnezeu păcii și al bunel înțeleg-ri și lumina sufletele tuturor, și earăș vom înainta, căci s'agnarea Reuniunii nu dirigențului, ci nouș membrilor, ni-e spre rușine, dovedind prin aceea că nu valorăm nimic fără ajutorul dlui Dima.

Sus inimile și Dumnezeu va fi cu noi. Sibiiu, 7 Martie 1900.

Un vechiu membru activ.

Schimbarea călindarului.

În ședința dela 1 Martie n. a Senatului României s'a discutat despre schimbarea călindarului.

Estă raportul ce dau foile bucureștene despre această ședință:

D. Șefului se spune că a citit în „Noua Revistă Română” că în anul 1898 dl Dr Istrati, ca secretar al societății științifice, a înșărcinat o comisiune ca să studieze chestiunea calendarului. Așuri această comisiune și-a înaintat raportul. Crede că această chestiune nu este nici politică, nici religioasă.

Intreabă pe dl ministru al cultelor ce are de gând să facă cu această chestiune.

D. Dr. Istrati spune că într'adevăr științifice suntem totapi cu 13 zile. Dar chestiunea trebuie studiată împreună cu Sfântul sinod ca să se ajungă la o înțelegere, de și această chestiune a fost deja studiată de răposatul episcop Melhisedec. Așteaptă ca comisiunea să-și înainteze raportul și guvernul va vedea ce are de făcut.

Mitropolitul Moldovei protestează în contra tendinței de a se lovi în temelii bisericiei.

Mitropolitul primat spune că această chestiune nu o poate rezolva nici Camera, nici Senatul, nici sinodul, ci toate sinodele întrunite într'un sinod ecumenic. E adevă

rat însă că e mai mult o chestiune științifică decât religioasă. Și dacă toată biserica ortodoxă o adoptă, atunci crede că s'ar pute adopta și la noi. (Aplause)

D. Aurelian în chestie de regulament spune că, de oare ce dl ministru a pomenit de Academie, ca membru al ei, crede de cuviință să spuie și d sa două cuvinte; spune că Academia a respins această chestiune.

D. Istrati, ministrul instrucției publice spune că n'a spus nimic de Academie. ci numai că a dezvoltat această chestiune într'o ședință solemnă, înaintea M. S. Regelui. Ca om de știință, crede că trebuie să ne punem de acord cu toată lumea.

Incidentul se închide.

Răsboiul buro-englez.

— Eliberarea Ladysmithului. — Faimosul tun „Long Tom”.

Scenela petrecute în momentul liberării Ladysmithului sunt emoționatoare.

Un martor ocular al acestor scene scrie, între altele, următoarele:

„Când am sosit ca liberatorii, ne întimpinăre vre o căți va oameni cu o înfățișare jalnică. Slabi și galbeni cum erau, totuși pe figurile lor se vedea o nespūsă veselie. Ei ne petrecură în triumf până în oraș. La cartierul principal ne întimpinăre White, Hunter, Hamilton și toți ceilalți eroi din armata asediată. Fu o scenă adanc emoționătoare. Pe întreg drumul, oamenii ne salutară cu urale. Bacuria era nespūs de mare. Femeile plâneau, Cafrii și Culii cântau și jucau. Bărbații aplaudau. White voia să vorbească. Dar câte-va minute se luptă lizadar ca să-și stăpânească propria sa emoțiune puternică și afară de aceasta gometul multumiri vesele era covârșitor.

„În sfârșit White putu să vorbească.

„Omni din Ladysmith — zise el cu glas înecat de lacrimi — vă multumesc tuturor pentru eroica răbdare ce ați avut o în timpul asediului. Vă multumesc din adâncul sufletului. M'a durut grozav de rău, când am fost silit să vă micșorez porțile, dar, slavă Domnului, am trecut sus steagul nostru”. White era foarte emoționat.

Un minut se făcu o adâncă tăcere, apoi White intonă cel dintăiu imnul regal. Multimea întregă îl urmă și imnul cântat de multe ori de înși răsună splendid în liniștea seri. Era un tablou ce nu l'voi uita nici odată: bă rănul general, încoronat de statul s'ar major și de populațiunea Ladysmithului, toți cu capetele descoperite, cântând în amurgul liniștit.

O telegramă sosită la Londra din Ladysmith cu data de Duminecă anunță: „Vineri „Long Tom” (tunul bur de foarte mare calibr) a bombardat pozițiunile noastre

stre în tot timpul dimineții. După focul a încetat cu totul și puturăm cum Buril erau ocupați în mare numărului tunului în mod evident ei făcuse gârlă spre a-l depărta din acel loc, fusese așezat până atunci.

„Puturăm între altele observăm un mare detașament de Buril s'a urzit un tren lângă gara Teworih-Hill după aceea trenul plecă spre Nord. Înainteleseram, că Buril începeau retrăgător.

Din Dietă.

Ședință închisă. — Scandalul Paol terland“ Ugron.

Ziua de 8 Martie a fost una mai agitate, dar' tot odată și de tristă. Acțiune pentru patrioții din camera ședință. Și s'a constatat aceasta în ședință, în care întreaga discuție s'a pe lângă afacerea Băuff. „Vaterland” Această ședință (închisă) a fost la cale de Rakovszky Istvan, la ștăru Ugron.

Îndată la des hiderca ședințelăiu a luat cuvântul însuși Rakovszky începe arătând cauza, pentru ce cerută această ședință închisă. Este vorba de comunicatul despre Băuff, toile vieneze, începnd cu „Vaterland” asta — zice — nu se poate trece nea zilei, fiindcă afacerea atinge drept constituțional. Înviuirea folezeze este, că fostul ministru-presedinte a colectat bani pentru al-geri atât cât și în străinătate și restul acestu electorol nu l'a predat urmașului său.

Sunt atât de grave — a zis oratorul — acușe, că o lămuriro temeinică se Cu partea personală a acestor acușurului nu vrea să se ocupe, căci cel căruia sunt îndreptate, nu e membru merel și nu se poate apăra; dar ează fondul chestiei. Fostul ministru dent provoacă cea mai aspră critică sa se șe justifice, cu atât mai aspră, colectat bani — se zice — și în stră

Întru cât este adevărat și întru cât nu șerut z, e însă sigur, că aceasta se fa public.

„Un lucru întreb dela Szell căci și dînșul a fost și p'atunci membrul partidului: adevărat este, că s'au teba bani pentru alegeri și dacă da, ce tea din banii aceea? Intreb apoi: primă nistrul-presedinte Szell întreg fondul nos poșie dela antecesorul său, care fondim buit să l primească cu atât mai vepută cât atunci, în 18 Februarie a acea fondul de dispoziție încă nu era vor de

„Răspunsul la acestea e de lntanță — zice Rakovszky, — căci dînșom vedē țara întreagă, că Szell Kalm

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

Povestiri africane.

(După Leo Reinsch.)

I.

Folosul bărbaților.

Zis-au femeile către bărbații lor: „Voi nu sunteți de nici un folos pe lumea asta”. — „Ba da, noi suntem de folos”, au răspuns lor bărbații. — „Și anume la ce?” au întrebat femeile. — „La ce? Mai întrebați? Au nu noi vă sămănăm grâul și vă facem copii și haine de îmbrăcăminte? ... Atunci li-au răspuns femeile: „Fără D zeu, n'ați șiți să faceți nimica!”

Și rău s'au supărat bărbații de inviniuirile femeilor și s'au hotărât cu toții a le părăsi pe ele și a se duce în pustie. Așa au și făcut și au trăit în pustie cu carne și cu grâu, — pe când femeile de-acasă n'aveau grâu și trăiau în chin și sbuciumări.

Ear după un timp a zis un bărbat: „Tare aş voi să ved acum ce-or fi făcnd nevestele noastre”. — „Pleacă și vezi”, i-au răspuns lui ceilalți.

El a plecat și cum l'au zărit femeile, s'au luat după dânsul, strigând ca după o minune: „Un bărbat, eată un bărbat!” El fuga, ele fuga, căci voiau să-l prindă. Dar când era p'aci să-l ajungă, el se urcă repede pe un arbore din cale.

Atunci ele încunjurară arborele. Luară fiecare câte un pai de orz și cu acesta începură să-l pipăie pe bărbat pe trupul întreg. Ear paiul îl duseră la nas și mirosindu-l una dintre ele muri de plăcere.

Scăpând bărbatul, veni la soții săi din pustie și le zise: „Venii să mergem acasă că e rău de capul nevestelor noastre”. „Să mergem dar!” și s'au dus, și femeile earăș s'au făcut bine și fericite. De-atunci ele nu se mai ceartă cu bărbații lor și nu le mai zic, că n'ar fi de folos...

II.

Doi proști.

Au fost odată un bărbat și o femeie. Erau o părechie, dar proști rău. Într'o zi a zis muierea către bărbatu său: „Să mergi la tată-meu și să aduci o oală cu unt!”

Așa a și făcut. Și ajungnd la tatăl nevestei a zis: „M'a trimis fată-ta să-mi dai nește unt!” Și i-a dat o oală mare cu unt, dar pe calea către casă, în mijlocul unei livezi, el văzu un petec de pământ, unde nu creștea iarbă. „Eată pământul

tată-meu se usucă”, a zis el și a luat tot untul din oală și a uns pământul, ca să crească iarbă, ear acasă a sosit cu vasul gol.

— „Vai de mine”, zise nevasta, auzind ce-a făcut bunul ei soț, — „dacă va afla mama ce-ai făcut, ne va omori. Mai bine e de noi să fugim în lume”. Și au luat cu sine făi și au fugit.

Lângă drum era un lac. Ajungnd la acest lac a zis bărbatul: „Uite aici să ne facem de mâncare”. — „Bine”, a zis ea, „dar tu adună găteje și ațtă focul”. El însă a răspuns: „Ce ne trebuie foc? Estă aici e lacul, el e încălzit de soare și în el să ne facem mâncare din această făină”.

Așa au făcut. Ea a luat făina și a aruncat-o în lac să se prăjască, apoi a început să mestece cu un gătej, dar a lunecat și a căzut în lac cu mestecător cu tot și s'a înecat.

Bărbatul însă credea: „Nevasta vrea să mănșele și să mănance singură mâncarea, de aceea nu mai vine de pe fund”. „Stai, că și mie-mi trebuie”, zise el, și se rezezi în lac...

III.

Femeia și sclavul.

A fost odată o femeie, al cărei bărbat era plecat în străinătate. Ea avea un

sclav, ear peste zi avea obiceiul să a un somn. Odată ea zise către sclavna. ghiază, până ce dorm eu și alungă-mă din giurul meu”.

„Bine”, răspuse sclavul. Dar ce dormia doamnă-sa, se apură averea

Târziu după aceea sosi această tul. Atunci sclavul îi zise: „Stăpân ta a voit să-I fu eu bărbat. Dar dinciosul t'eu slugă n'am voit, ear căjită, m'a bătut, m'a alungat și mâncare nu mi-a dat”. Astfel vorbînosul!

Ear stăpânul își zise: „Adevă grăit sclavul meu sau minciună? ce s'a resgândit l'a întrebat: „Cu dești spusete tale?”

Și sclavul tăcnd, căci n'avea i-a mai zis lui stăpânul:

— „Tu: sau că ești prost cinos și prin urmare nu mai ești Și venind un cumpărător de sclavi ear' stăpânul rămase în pace cu reși și mergeau zilnic la același

IV

Hiena și măgarul.

O hienă și un măgar erau reși și mergeau zilnic la același

...si... public se păzește el oure... tot după sistemul cel vechiu?

Ministrul president Széll a răspuns imo-... declarând, că dînsul nu e prieten al... public să se ceară lămuririle. Răspun-

In ce privește fondul de dispoziție, adică primitiv-l'a dînsul în bani gata, nu, — ministrul-president constată, că... tot între el și antecesorul său nu s'a...

Ministrul de nezvezi baronul Fejérváry... ca cel mai vechiu membru al fostu-... guvern, declară că din străinătate n'au...

Ugron: Eu cer un răspuns lămurit... dacă ministrul-president răspunde ne-... atunci eu sau cer iertare de la...

Au mai vorbit apoi baronul Fejérváry... care a polemizat cu Rakovszky, ... și prietenul său Bánffy. Dînsul a...

Privitor la Ugron zice, că el putea... de mult să și spună numele de autor. ... întrebă: „După ce eu am numit...

„Mi-e teamă”, îi răspunde hiena. — „Dar' pentru-ce?” o întrebă măga-

„Mi-e teamă de coarnele tale!” — „Proast'o! Astea nu sunt coarne, urechi se rostî măgarul supărat.

„Dacă nu sunt coarne, apoi beau”. beu hiena și după ce s'a adăpat, sări la măgar și-l sfășie, mîncându-l cu urechi cu...

„O”, — zise măgarul murind, — „bine ar fi fost, să nu și o fi spus”...

V

Uciderea moșnegilor.

Au zis odată bărbaii: Haidem să ne... pe moșnegii noștri părinți, căci ne... spre greutate. „Bine”, au răspuns cu...

Unul dintre dînșii a aruncat înșă pe... în sacul de pe cămilă, pe când... i au ucis cu toții.

După aceasta au plecat cu cămilele lor... dar' s'au rătăcit. Atunci cel-ce nu... omorît pe tatăl său s'a dus la dînsul și...

primește răspunderea pentru el?”

Ugron răspunde că-l susține fiindcă... nu sunt combătute cele expuse în comunicatul...

Polónyi Géza crede că din străinătate... n'a primit bani guvernul lui Bánffy pentru... scopuri electorale; dar' baronul Fejérváry...

Rakovszky nu e mulțumit nici cu... lămuririle lui Széll, nici cu cele date de...

Urmarea acestei ședințe a fost, că... Ugron a provocat pe baronul Fejérváry și...

Budgetul ministerului de comerțiu.

— Ședința de la 9 l. c. —

Ședința de ieri a camerei a fost... deschisă și mai mult ocupată cu vorbirea...

Și a dezvoltat și precizat mai lămurit... și aprobat de cameră — politica sa com-...

Slința lui e — zice — să aperse în... câmp armonic toți factorii, cari contribuie la...

In ce privește starea materială a func-... ționarilor dela trenuri, — ministrul a ame-

Maî amăunțit a vorbit ministrul de-... spre cele trei chestii mari ale discuției:...

NOUȚAȚI

Arad, 10 Martie 1900.

Salacz Gyula, primarul orașului... nostru, a fost ieri obiectul unor mari o-...

a zis: „Tată ne-am rătăcit!” Bătrânul a... răspuns: „Mână la stînga, ear' soții lui vî...

Au sosit pe un munte. Ear' fiul a zis... cătră bătrîn: „Tată, calea e rea de tot.”...

Acum era noapte și cel mai mulți s'au... culcat lângă rîul din vale, numai cel-ce nu...

— „Vedeți — zise cel ce nu-și omo-... rîse pe tatăl — asta s'a întîmplat așa din...

Și din ziua aceea bărbaii nu-și mai... omoară părinții bătrîni, numai timpul îi...

Intre cei cari l'au felicitat eri în... persoană este și Pr. S. Sa Episcopul...

Cînd punem ziarul sub presă, în... sala cea mare a primăriei serbările în...

Dorim și noi veneratului iubilant... încă ani mulți fericiți.

Catedrala din Sibiu. Cetim în „Tel. Rom.”: Știut este, că consistorul archidie-...

De Sfântul Ilie*, de Victor Bogdănescu. — Iubire (poesie), de Ioan Petrovici — In tîn-...

Limba Română, gramatică și sti-... listică, cu referință la planul de învăță-

Se află de vînzare 50 de care fîn, calitate bună și cu prețuri foarte moderate. Informațiuni mai de aproape la Administrația...

Alexa Perian, croitor modern în Oravița oferă îndeosebi publicu-...

Rachiu bun de prune, ars de două ori, se găsește de vînzare la dl Partenie Draghici, în Halmagiu (Nagy Halmagy), cu...

„Album de compoziții românești” este titlul unei broșuri editate de binecunoscutul și apreciatul com-

Sinuciderea unui profesor. În 7 l. c. dimineața profesorul dela reale din Buda-

Caz de moarte. Din Cămpeni primim trista știre că dl avocat Dr. Z. Chirtop și soția, au fost crud in-

Din „Noua Revistă Română”, a carei prospect și apel l'am dat, după-cum am înregistrat deja și su-

Cronica politică: Stavri Predescu: Par- titele noastre politice. — Sp. H ret, St. Hepites, E. A. Pangrați, D. Emmanuel, N. Coculecu, C. Miculescu, D. Mircescu, D. Bun-

Suplimentul I.: Din Bucovina. — Su- plinitorii și legea învățămîntului secundar, de N. Em. Teohari, directorul gimnasiului...

De Sfântul Ilie*, de Victor Bogdănescu. — Iubire (poesie), de Ioan Petrovici — In tîn- chisoare, de Iancu Horia. — Scrisoare (poe-

Limba Română, gramatică și sti- listică, cu referință la planul de învăță- mînt, manual pentru școalele primare, de Ioan Tuducescu, învățător în Lipova. Ediția...

Se află de vînzare 50 de care fîn, calitate bună și cu prețuri foarte moderate. Informațiuni mai de aproape la Administrația...

Alexa Perian, croitor modern în Oravița oferă îndeosebi publicu- lui român depositul său bogat asortat...

Rachiu bun de prune, ars de două ori, se găsește de vînzare la dl Partenie Draghici, în Halmagiu (Nagy Halmagy), cu...

„Album de compoziții românești” este titlul unei broșuri editate de binecunoscutul și apreciatul com-

Sinuciderea unui profesor. În 7 l. c. dimineața profesorul dela reale din Buda- pesta, Gerő Victor, s'a țras prin gură un...

Caz de moarte. Din Cămpeni primim trista știre că dl avocat Dr. Z. Chirtop și soția, au fost crud in-

ULTIME ȘTIRI

Invingerea Burilor.

Londra, 9 Martie. Se anunță din is- vor oficios, că Duminecă a fost luptă mare la Dordrecht. Englezii au fost respinși, su-

La Maf-king lupta e mare. Burii au ocupat toate întăriturile din preajma ora- șului.

Bruxella, 9 Martie. Generalul French a suferit înfrîngerii mari. A avut 7 morți și 68 răniți. Ear 400 soldați au fost prinși de generalul bur Dercelle.

Resculații (contra Englezilor) au stricat ori-ce comunicație in- tre Kimberley și Capstadt. Re- volta africanerilor ia proporțiuni tot mai mari.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu. Red. respons.: Ioan Russu Șirianu.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (10) kilograme).

Prețurile dela 8 Martie n.

In Arad:

Grăul cel mai bun . . .	cor. 6 80—6 90.
Grău mijlociu	6 70—6 80.
Cucurus	4.40—4.50.
Săcară	5 50.
Orz	5.30.
Ovăș	4.25.

Cursul pieții din Arad.

Hărtie-monetă română	Camp. n. 9-48	vând	9.52
Lire turcești	—	—	—
Imperiali (15 R. aur)	18.90	—	19.—
Ruble rusești 100 a	126.—	—	127.—
Galbeni	5.58	—	5.62
Napoleon-d'orf	9.48	—	9.55
100 Marce germane	58.50	—	58.95
Livre sterling	11.90	—	12.50

S p i r t :

Spirit rafinat; cu toptanu	21 lan.	55.50
" " cu micu		56.50
" brut cu toptanu		54.50
" " cu mic		55.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:		
bătrâni 320—330 kg.	40—42.	cr. p. kg.
tineri 320—330	44—44.5	" " "
" 250—330	44—45	" " "
" până 250	45—46	" " "
mijlocie 240—260	47.5—48	" " "

O carte bună. Distinsul nostru profesor din Brașov, Dl Vasile Goldiș a lucra o folositoare carte școlară: „Geografia pentru școlile populare, întocmită pe baza planului Ministerial de învățământ. Partea primă (pentru clasele III și IV), cu numeroase ilustrațiuni și harte colorate.“ editura librăriei Ciurcu Brașov. Prețul unui exemp'ar 85 cr. Materialul tractat s estinde pe 68 pagine, în ordinea următoare: „1. Regiunile lumii, 2. Comuna, 3. Locuitorii și ocupațiunea lor, 4. Religiunea și limba locuitorilor, 5. Hotarul comunei, 6. Drumurile, 7. Apele curgătoare, 8. Apele stătătoare, 9. Mijloacele de comunicațiune, 10. Insulă, peninsulă, golf, 11. Șesul, 12. Dealuri și văi, 13. Orizonul, 14. Desemnarea regiunilor lumii, 15. Harta, 16. Cercul, 17. Comitatul, 18. Ungaria. — II. „Ungaria și Europa.“ (Materialul clasei a IV-a.) Ținutul muntos din Sudost. Câmpia Ungariei. Ținutul muntos Nordostic, Ținutul muntos Nordvestic, Ținutul deluros Sudvestic. Orașul Fiume și ținutul lui. Ungaria în genere. Terile aparținătoare Ungariei. Europa în genere“. La toate capitulele e alăturată câte o hartă colorată.

O recomandăm cu toată căldura învățătorilor noștri.

„Biblioteca Teatrală“, apare în Brașov ediția Societății de teatru Român. Broșura, 7 cuprinde „Unde dai și unde creapă“, comedie în 2 acte Al. Cosmar, localisată de Iuliu Popescu. Numele dlui Iulia Popescu, mai ales ca traducător și localisător al mai multor piese de teatru, este cunoscut și apreciat la noi. D-sa a tradus și „Bustul“, jucat cu atâta succes de diletanții români din Sibiu, înainte cu 5 ani. Piesa de mai sus desigur va fi primită cu plăcere și diletanții români vor juca-o cu predilecție. Noi o recomandăm cu toată căldura. Este o localisare bună a unei piese teatrale de valoare.

A apărut în editura de arte grafice „Minerva“ din București „Calendarul Minervei“ pe anul 1900 cuprinde o mulțime de lucruri frumoase și instructive.

Calendarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim calendar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. poro postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“

La comande mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“

următoarele opuri:

- 1.) „Calendarul nostru“ — pe 1900. prețul — — — — — cor. — 60 fil.
- 2.) „Amicu Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul — — — — — „ 1.— ”
- 3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul — — — — — „ 2.— ”
- 4.) „Judecătorii cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ —80 ”
- 5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ 2.— ”
- 6.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtendorf, de T. Păcățeanu —prețul — — — — — „ 4.— ”
- 7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul. — — — — — „ 2.50 ”
- 8.) „Războiul pentru neatârare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului „ 1.20 ”
Prețul „Coroanei“ — — — — — „ 1.60 ”
- 9.) „Din vremuri apuse“ — de Judita Secula nasc. Truția — prețul — — — — — „ 1.— ”
- 10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul — — — — — „ 1.— ”
- 11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul: — — — — — „ 3.60 ”
- 12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț: — — — — — „ 1.60 ”
- 13.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Preț. — — — — — „ 5.— ”
- 14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț — — — — — „ 1.50 ”
- 15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilholm Niemandz prețul — „ 1.20 ”
- 16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.

La comande să se mai adauge de fie-care op 10 fileri spese postale.